

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra I GENNEMBRUD

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 71. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-stuckenberg01-shoot-idm140680123393248.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

Og saa gik han ind i Gangen, forbi Moderen, som blev staaende lidt ude paa Maatten. Jørgen hørte et træt Suk. Saa kom hun ind og lukkede Entredøren stille efter sig og gik videre, ind i Stuen, gik saa arbejdsstræt og tungt og tav med sin Skuffelse. Jørgen kendte saa godt den Gang. Saadan vilde han mindes hende længst. Og alligevel ærgrede den ham altid. Den var saa opgivende. Og Herregud, saa længe der bare var Liv, var der jo intet at opgive. Han havde faaet en underlig uformelig Tro paa dette, han kaldte Liv. Der laa noget udenom ham, syntes 72 han, som havde Bæreevne, og som man trygt kunde regne paa. Men han blev altid svimmel og fik Overbalance, naar han vilde gøre Prøven. Han kunde brede Armene ud for at fange det ind til sig; men de faldt hver Gang slapt ned, og han stod saa dum og gad ikke mere. Alligevel vidste han, det som havde Bæreevne laa der.